

A hónap verse

Oláh András

/1959- /

hagyaték

élni az életet lehetetlen vágyban
félteni a holnapot pusztulásra szántan
hajtincset rejteni zsoltárok könyvébe
– fojtó ábrándodnak keserű a vége –

remélni mégis egy hazug kegyelmet
s tudni hogy magához sohasem emelhet
látni a sorsot amint vakon elmegy
s ott marad utána a sok kinőtt jelmez

jövőtlenül hitben gyermeket nevelni
süllyedni a gondba – volt bizony ezernyi –
befelé sírással jégszívűvé hűlni
választott bélyeggel folyton szembesülni

mosoly nélkül élve szétosztani mindent
nincs már mit mondanod arcod félre billent
a házban ahol meghalsz nem marad semmi
hagyatékod ábránd – nincsen hol keresni

